

לקוטי תורה • פרשת במדבר • מאמר 16

ענין שניתנה התורה על הר סיני דוקא ולא...

התורה ניתנה על הר סיני

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/16](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/16)

1 ענין שניתנה התורה על הר סיני דוקא ולא על הר תבור וחרמון וכרמל שבאו ג"כ שתנתן התורה עליהם.

ענין נתינת התורה דוקא על הר סיני, ולא על הר תבור, הר חרמון והר כרמל, שגם הם באו [וביקשו] שהתורה תינתן עליהם.

וכמ"ש בתרגום יונתן בשופטים סי' ה' ע"פ הרים נזלו ובתלים סי' ס"ח ע"פ למה תרצדון לית רעוותי למיתן אורייתא על טוריא גיותנין מבסרניא (תרגום הבז לגאי יונים מבסרניא וגיותניא) הא טור סיני דמכיך כו',

כמו שכתוב בתרגום יונתן על שופטים, פרק ה', על הפסוק "הרים נזלו", ובתהילים, פרק סח, על הפסוק "למה תרצדון": "אין רצוני לתת את התורה על הרים גאים ובזויים" (בתרגום "בזיון גאים" נאמר "מבסרניא וגיותניא"), "הנה הר סיני, שהוא נמוך" וכו'.

והיינו שענין הגבהות של תבור וחרמון זהו ענין הגדלות שמגביה א"ע [את עצמן] בגסות והגסות הוא שרש כל הרע וכנודע מענין שבה"כ [שבירת הכלים] כו'

כלומר, גובהם של תבור וחרמון מבטא גדלות עצמית — אדם מגביה את עצמו בגסות רוח; והגסות היא שורש כל הרע, כידוע מענין שבירת הכלים וכו'.

ועיקר התורה הוא להיות בבחינת ביטול ולא תחללו כו' וכמ"ש בכמה דוכתי. ועיין בביאור ע"פ ולא תשבית מלח.

עיקר התורה הוא להיות בבחינת ביטול, ועל כך נאמר "ולא תחללו" וכו', כפי שנכתב בכמה מקומות. ראו גם את הביאור על הפסוק "ולא תשבית מלח".

וזהו שאמרו (עירובין נ"ד א') אם משים אדם עצמו כמדבר שהכל דשין בו ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] שאין לו גסות תורה ניתנה לו במתנה

וזהו שאמרו חז"ל (עירובין נד, א): "אם אדם שם את עצמו כמדבר שהכול דורכים עליו" — ורש"י מפרש: שאין בו גאוה — "התורה ניתנת לו במתנה",

וכמאמר ונפשי כעפר לכל תהיה ואזי דוקא פתח לבי בתורתך (וכמ"ש מזה סד"ה ושאבתם מים בששון). ולכן ניתנה על הר סיני דמכ"ך שהוא ענין השפלות שאינו מגביה א"ע [את עצמו] כו'.

כמאמר "ונפשי כעפר לכל תהיה", ואז דווקא "פתח לבי בתורתך" (כפי שנכתב על כך בסוף המאמר המתחיל "ושאבתם מים בששון"). לכן ניתנה התורה על הר סיני, שהוא נמוך — ענין השפלות, שאדם אינו מגביה את עצמו וכו'.

אך צ"ל א"כ למה היה שום הר שהרי גם הר סיני הוא הר עכ"פ [על כל פנים] שהוא ענין הגבהה רק שאינו גבוה כ"כ [כל כך].

אבל צריך להבין: אם כן, מדוע היה בכלל הר? הרי גם הר סיני הוא על כל פנים הר, והוא מבטא הגבהה — אלא שאינו גבוה כל כך.

אבל הענין כי באמת עם היות שצריך כל האדם להיות שפל במאד מ"מ צריך התחזקות וקצת הגבהה כמ"ש ויגבה לבו בדרכי ה' (וכמ"ש מזה בד"ה יביאו לבוש מלכות)

אלא הענין הוא, שאף שעל כל אדם להיות שפל מאוד, בכל זאת הוא זקוק להתחזקות ולהגבהה מסוימת, כמו שכתוב "ויגבה לבו בדרכי ה'" (וכפי שנכתב על כך במאמר המתחיל "יביאו לבוש מלכות");

כי אם לא יהיה בבחינת הגבהה כלל לא יערב לבו לגשת אל העבודה באמרו מי אנכי ומה עבודתי.

שהרי אם לא תהיה בו כלל תחושת התרוממות, לבו לא יעז לגשת לעבודת ה', והוא יאמר: "מי אני ומה עבודתי?"

לכך צריך לו הגבהת הלב בתשוקה והצמאון שבו כו' אלא שהביטול צ"ל יותר הרבה כו' ע"ש, ובד"ה החלצו מאתכם גבי ענין שלום בפשמי"ע [בפמליא של מעלה] שבנפש מוח ולב כו'.

לכן נחוצה לו התרוממות הלב, בתשוקה ובצמאון שבו וכו'; אלא שהביטול צריך להיות גדול הרבה יותר וכו'. עיינו שם, וכן במאמר המתחיל "החלצו מאתכם", בענין השלום בפמליה של מעלה שבנפש — במוח ובלב וכו'.

2 וזהו ענין ויספו ענוים בה' שמחה כי הנה השמחה היא התחזקות והגבהת הנפש, אלא ששמחה והגבהה זו נמשך מן הענוה והשפלות

וזהו עניינה של "והוסיפו ענוים בה' שמחה". שכן השמחה מחזקת ומרוממת את הנפש, אלא ששמחה ורוממות אלה נמשכות דווקא מן הענוה והשפלות.

דוקא וכמ"ש בס"ב [בספר של בינונים] ס"פ ל"ד שמצד הגוף ונפש הבהמית הוא נבזה בעיניו מאד והיותו בשמחה הוא מצד נפש האלקי וניצוץ אלהות המלוכש בה להחיותה כו'.

דווקא, וכמו שכתוב בספר של בינונים, בסוף פרק ל"ד: שמצד הגוף והנפש הבהמית הוא נבזה מאוד בעיני עצמו, ואילו השמחה שבו היא מצד הנפש האלקית וניצוץ האלקות המלוכש בה להחיותה וכו'.

ע"ש ובמ"ש סד"ה תחת אשר לא עבדת בשמחה דאדרבה כל מה שיעמיק בענין פחיתות עצמו ויהיה נבזה בעיניו נמאס אזי יהיה שמחת נפשו בעסק התורה כפולה ומכופלת כו'.

עיינן שם, וכן כמה שכתוב בסוף המאמר המתחיל "תחת אשר לא עבדת בשמחה": אדרבה, ככל שיעמיק האדם בענין פחיתות עצמו ויהיה נבזה בעיני עצמו ומאוס, כך תהיה שמחת נפשו בעיסוק בתורה כפולה ומכופלת וכו'.

3 וזהו ויספו ענוים דוקא בה' שמחה. וזהו ענין הר סיני שירדה שנאה על מדות הרעות ע"ד לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע ורוגז זה הוא ג"כ הגבהה והתנשאות על היצה"ר [היצר הרע] כו'.

וזהו [פירוש] "והענוים" דוקא "יוסיפו שמחה בהוי". וזהו עניינו של הר סיני: שירדה שנאה על המידות הרעות, על דרך "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע"; וגם רוגז זה הוא התרוממות והתנשאות מעל היצר הרע וכו'.

אך שהוא עיקר הביטול להיות אתכפייא כו'. ועיינן מ"ש עוד מענין הר בד"ה שימני כחותם.

אלא שעיקר העניין הוא ביטול: להיות במצב של הכנעה (אתכפיא) וכו'. ועיינו כמה שנכתב עוד בענין הר במאמר הפותח במילים "שימני כחותם".

ועמ"ש בד"ה קול דודי בענין מדלג על ההרים ישאו הרים שלום לעם ועמ"ש סד"ה שובה ישראל:

ועיינו כמה שנכתב במאמר הפותח במילים "קול דודי" בענין "מדלג על ההרים", "ישאו הרים שלום לעם"; וכן כמה שנכתב בסוף המאמר הפותח במילים "שובה ישראל".

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/16

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק